

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Milana Procházky a soudců Mgr. Karla Černína, Ph.D. a JUDr. Ing. Venduly Sochorové ve věci

navrhovatelů:

a) **doc. Ing. R. K., Ph.D.**

bytem X

b) **L. Š.**

bytem X

oba zastoupeni advokátkou Mgr. Lenkou Kotulkovou
sídlem Kopečná 241/20, Brno

proti

odpůrci:

Městys Drásov

sídlem 664 24 Drásov 61

zastoupen advokátem Mgr. Jiřím Cihlářem

sídlem Klokotská 103/13, Tábor

za účasti:

Ing. F. G., Ph.D.

bytem X

o návrhu na zrušení části opatření obecné povahy – Územního plánu Drásov, vydaného
rozhodnutím Zastupitelstva městyse Drásov dne 24. 3. 2021

takto:

- I. Opatření obecné povahy – Územní plán Drásov – vydané Zastupitelstvem městyse Drásov dne 24. 3. 2021 se zrušuje v části vymezení koridoru D1 pro umístění silnice „I/43 Troubsko (D1) – Lysice“ dnem právní moci tohoto rozsudku.
- II. Odpůrce je povinen nahradit navrhovateli a) náklady řízení ve výši 12 890 Kč k rukám jeho právní zástupkyně Mgr. Lenky Kotulkové, advokátky, ve lhůtě do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- III. Odpůrce je povinen nahradit navrhovateli b) náklady řízení ve výši 12 890 Kč k rukám jeho právní zástupkyně Mgr. Lenky Kotulkové, advokátky, ve lhůtě do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- IV. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

1. Včas podaným návrhem se navrhovatelé domáhali zrušení územního plánu městyse Drásov vydané zastupitelstvem městyse Drásov dne 24. 3. 2021 (dále jen „územní plán Drásov“ nebo „ÚP“), a to v části vymezení koridoru D1 pro umístění silnice „I/43 Troubskou (D1) – Lysice“.
2. V návrhu na zahájení řízení navrhovatelé zrekapitulovali historii předmětného koridoru od roku 1985 a poukázali na z jejich pohledu podstatné okolnosti pořizování napadeného územního plánu. Navrhovatel a) ke své aktivní legitimaci uvedl, že je vlastníkem nemovitostí zapsaných na LV č. X pro obec X. a k.ú. X. – pozemku p. č. XA, XB a XC, přičemž součástí pozemku je stavba, která navrhovateli a) slouží k bydlení. Navrhovatel b) je vlastníkem nemovitostí zapsaných na LV č. X pro obec X. a k. ú. X., a to pozemku p. č. XD, XE a XF- součástí citovaného pozemku je stavba s číslem evidenčním 79, kterou navrhovatel na základě vydaného stavebního povolení přizpůsobuje svému bydlení. Oba navrhovatelé podali námitky k návrhu napadeného územního plánu. Navrhovatel b) je sice vlastníkem nemovitostí v obci M., ovšem tyto jsou v bezprostřední blízkosti koridoru - objekt bydlení navrhovatele b) je pouhých 105 m od hranice správních území obcí X. a X. a nejvýše první desítky metrů od okraje koridoru komunikace 43. Oba navrhovatelé jsou dotčeni opatřením obecné povahy na svých vlastnických právech a v právu na příznivé životní prostředí.
3. V návrhu na zahájení řízení byly uplatněny následující návrhové body: 1) nesprávný postup pořizování územního plánu, 2) vadné vyhodnocení SEA pro územní plán, 3) vadné stanovisko SEA, 4) pominutí EVL Malhostovické kopečky, 5) pominutí Březovského/Vírského vodovodu, 6) nesprávný postup KHS JmK, 7) pominutí PZKO jihovýchod, 8) nenaplnění úkolu pro územní plánování z AZÚR, 9) povinnost provést akustické plánování a vyhodnocení dle závazné evropské legislativy, 10) rozpor územního plánu se závaznou evropskou legislativou pro SEA a 11) pro TEN-T, 12) se závaznou

evropskou legislativou pro bezpečnost a pro tunely v síti TEN-T, 13) nepřípustnost vymezení komunikace 43 jako silnice první třídy, 14) nevypořádání námitek a 15) problémy související s dalšími stanovisky kraje a dotčených orgánů. Jednotlivé body byly v předmětném návrhu podrobně argumentovány a soud se s nimi vypořádává v části odůvodnění rozsudku označené „III. Posouzení věci soudem“.

4. Uplatněné návrhové body navrhovatelé upřesnili a doplnili v replice ze dne 30. 6. 2022 v návaznosti na vyjádření odpůrce k předmětnému návrhu.

II. Vyjádření odpůrce

5. Odpůrce ve svém vyjádření k návrhu namítal chybějící aktivní procesní legitimaci navrhovatelů - navrhovatel a) vlastní pozemky, jež jsou velmi vzdáleny od předmětného koridoru a nachází se uprostřed zástavby, pokud jde o navrhovatele b), pak na jeho dotčených pozemcích se nachází zemědělská stavba, nikoliv stavba pro bydlení. Odpůrce podrobně argumentoval proti důvodnosti všech uplatněných návrhových bodů, přičemž poukazoval na hierarchii územně plánovací dokumentace (dle něj podstatná část námitek směřuje proti aktualizaci zásad územního rozvoje). Závěrem žádal, aby byl předmětný návrh soudem zamítnut pro nedůvodnost. Odpůrce dále reagoval na repliku navrhovatelů vyjádřením k ní (ze dne 1. 8. 2022), v tomto procesním podání polemizoval s doplněnou a upřesněnou argumentací navrhovatelů.

III. Posouzení věci soudem

6. Krajský soud ve věci rozhodl za splnění podmínek ve smyslu ust. § 51 s.ř.s. – bez nařízení jednání. při hodnocení věci vycházel soud z odpůrcem poskytnuté správní spisové dokumentace, přičemž k hodnocení věci (jak vyplývá z dalšího textu) nebylo třeba provádět důkazy předložené navrhovateli jdoucí nad rámec obsahu správního spisu (mezi účastníky řízení nebylo sporu ohledně pro věc rozhodných skutkových okolností).
7. Předtím, než soud přistoupil k meritornímu posouzení návrhu, zabýval se naplněním podmínek řízení. Těmi jsou v řízení vedeném podle části třetí, hlavy druhé, dílu sedmého soudního řádu správního existence předmětu řízení (tj. opatření obecné povahy), aktivní legitimace navrhovatele a formulace závěrečného návrhu, to vše v souladu s podmínkami vyplývajícími z ustanovení § 101a a § 101b s. ř. s.
8. Aktivně legitimovaným k podání návrhu na zrušení opatření obecné povahy či jeho části je podle § 101a odst. 1 s. ř. s. ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech opatřením obecné povahy, vydaným správním orgánem, zkrácen. Aktivní procesní legitimace navrhovatele se zakládá pouhým tvrzením dotčení na jeho právech (viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 7. 2009, č. j. 1 Ao 1/2009-120, č. 1910/2009 Sb. NSS, ve věci *obec Vysoká nad Labem*, body 31, 34 a 37). Pokud jde o navrhovatele a), nemá krajský soud pochybnosti o jeho aktivní procesní legitimaci. Je obecně známo, že hluková zátěž pozemní komunikace je nejintenzivnější v jejím bezprostředním okolí a z přibývajících vzdáleností od ní se snižuje; na míru tohoto snížení má vliv zejména charakter terénu, přičemž v některých podmínkách se hluk může intenzivně šířit i přes vzdálenost 2 km.

Dalšími zásahy do životní prostředí je otázka imisí ze spalovacích motorů vozidel užívajících komunikaci. Vedení předmětné komunikace mezi bezprostředně na sebe navazujícími obcemi X. a X. bude z povahy věci rovněž ovlivňovat dosavadní dopravní spojení mezi nimi. Z důvodu průchodu předmětného koridoru uvedenými obcemi se zohledněním blízkosti zástavby v předmětných obcích bylo stanoveno vybudování nadstandardních protihlukových opatření (viz např. str. 87 a 88 předmětného územního plánu). Mezi účastníky řízení není sporné, že navrhovatel a) je spoluvlastníkem mj. parc. č. XB v k. ú. X., jejíž součástí je stavba rodinného domu č.p. X. Ačkoliv jsou pozemky ve spoluvlastnictví navrhovatele ve vzdálenosti cca 800 m od vymezeného koridoru, nelze v žádném případě vyloučit, že by blízkost obytné zástavby nepředstavovala riziko ohrožení zdraví a životního prostředí navrhovatele a). Nelze tedy dovozovat, že by se navrhovatelem a) napadená úprava míjela s jeho právní sférou (viz např. usnesení Nejvyššího správního soudu za dne 29. 5. 2019, č. j. 2 As 187/2017-264). Pokud jde o aktivní procesní legitimaci navrhovatele b), ta není již mezi účastníky řízení (viz vyjádření odpůrce ze dne 21.8.2022 k replice navrhovatelů) sporná, souvislost napadené úpravy s jeho právní sférou je zřejmá již z důvodu bezprostřední blízkosti nemovitostí v jeho vlastnictví, a to především budovy ev. č. 79 stojící na pozemku p. č. XF v k. ú. X. - jedná se o obytnou budovu. Oba navrhovatelé rovněž uplatnili námitky. Jako osoba zúčastněná na řízení se přihlásil Ing. F. G., Ph.D., jenž je vlastníkem nemovitostí v k. ú. X., včetně rodinného domu, přičemž uvedené nemovitosti jsou od předmětného koridoru vzdáleny cca 350 m. Z obdobných důvodů jako u navrhovatelů je zřejmé, že Ing. F. G. splňuje podmínky osoby zúčastněné na řízení ve smyslu ust. § 34 odst. 1 s.ř.s.

9. Ve věci nebyla spornou ani pasivní legitimace odpůrce, který napadený územní plán vydal, jakož ani skutečnost, že územní plán městyse D. představuje opatření obecné povahy (§ 43 odst. 4 stavebního zákona).
10. Podmínky řízení tak byly v dané věci naplněny, proto soud přistoupil k věcnému přezkumu návrhu.
11. Soud přezkoumal napadené opatření obecné povahy v rozsahu uplatněných návrhových bodů (§ 101d odst. 1 s. ř. s.). Vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání opatření obecné povahy (§ 101b odst. 3 s. ř. s.).
12. Soud při přezkumu opatření obecné povahy vycházel ze závěrů rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 9. 2005, č. j. 1 Ao 1/2005-98, č. 740/2006 Sb. NSS, podle kterých posouzení opatření obecné povahy spočívá v přezkumu: 1) pravomoci správního orgánu vydat opatření obecné povahy, 2) otázky, zda správní orgán nepřekročil při vydávání opatření obecné povahy meze své působnosti, 3) otázky, zda opatření obecné povahy bylo vydáno zákonem stanoveným postupem, 4) obsahu opatření obecné povahy z hlediska rozporu se zákonem, 5) obsahu opatření obecné povahy z hlediska přiměřenosti. První dva body nejsou mezi navrhovateli sporné, pátý bod navrhovatelé neuplatňovali.
13. Soud ze správního spisu nejprve zjistil chronologii procesu pořizování předmětného územního plánu:
 - a) Zastupitelstvo městyse X. rozhodlo o pořizení územního plánu dne 12. 9. 2016. Zadání územního plánu bylo zastupitelstvem schváleno 9. 10. 2017,
 - b) poté se dne 18. 12. 2017 uskutečnilo společné jednání o návrhu územního plánu,

- c) na zasedání zastupitelstva dne 19. 3. 2018 však došlo k revokaci jeho usnesení č. 8 z 9. 10. 2017 (viz bod a)) a ke schválení upraveného zadání územního plánu s tím, že podle § 43 odst. 3 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění platném pro projednávanou věc (dále jen „stavební zákon“) měla vymezená část územního plánu (tj. podmínky prostorového uspořádání) obsahovat prvky regulačního plánu,
- d) dne 16. 1. 2019 se konalo veřejné projednání návrhu,
- e) poté byly vyhodnoceny námitky a připomínky a dotčené orgány byly vyzvány k opětovnému vyjádření,
- f) krajský úřad poté v rámci státního dozoru vyzval dne 22. 7. 2019, č. j. JMK 106358/2018, pořizovatele (Úřad městyse X) ke zjednání nápravy. Vytkl mu, že prvky regulačního plánu byly do návrhu územního plánu implementovány až po společném jednání, což odporuje § 52 stavebního zákona, a že při vymezování hranice zastavěného území nebyl plně respektován výchozí podklad (mapy z roku 1988),
- g) bylo proto oznámeno konání nového společného jednání (dne 9. 12. 2019),
- h) nové veřejné projednání se uskutečnilo 17. 8. 2020 a poté bylo opětovně umožněno podání námitek a připomínek,
- ch) krajský úřad v souhlasném stanovisku ze dne 3.11.2020 k návrhu rozhodnutí o námitkách a návrhu vyhodnocení připomínek uplatněných k návrhu pro nové veřejné projednání informoval o nabytí účinnosti (dne 31.10.2020) Aktualizací č. 1 a 2 Zásad územního rozvoje Jihomoravského kraje (dále také jen „AZÚR“ s tím, že obsahují nové skutečnosti závazné dle § 36/5 stavebního zákona pro návrh ÚP, ale nespecifikoval jaký má přesně být další procesní postup (jen, že zastupitelstvo vydá ÚP po ověření, že tento není v rozporu se ZÚR atd.),
- i) oproti projednání v srpnu 2020 došlo ke změně spočívající v převedení záměru územní rezervy DL-R do návrhu z důvodu aktualizace Zásad územního rozvoje Jihomoravského kraje, v aktualizaci zastavěného území vložení katastrální mapy k 9. 11. 2020 a v doplnění podmínek využití pro plochu výroby a skladování FVE, resp. doplnění podmínek prostorového uspořádání pro plochu Od1,
- j) následně bylo svoláno opakované veřejné projednání na 11. 12. 2020,
- k) byla vyžádána stanoviska dotčených orgánů a následně byly shromážděny námitky a připomínky,
- l) o nich bylo rozhodnuto v rozhodnutí o námitkách a vypořádání připomínek,

m) dne 24. 3. 2021 schválilo zastupitelstvo vydání územního plánu.

14. Jak bylo shora již uvedeno, navrhovatelé požadovali zrušení předmětného územního plánu pouze v části vymezení koridoru D1 pro umístění silnice „1/43 Troubsko (D1) – Lysice“. Z obsahu správního spisu vyplývá, že v průběhu procesu pořizování napadeného územního plánu byl předmětný koridor veden jako územní rezerva D1 – R, přičemž jeho převedení do návrhu (změna územní rezervy pro komunikaci 43 na návrhový koridor pro komunikaci 43) došlo až v samém závěru více jak čtyřletého procesu, poté co již proběhla 2 veřejná projednání (první dne 16. 1. 2019, druhé dne 17. 8. 2020), poté co proběhla rovněž 2 společná jednání o návrhu územního plánu (první dne 18. 12. 2017, druhé dne 9. 12. 2019), poté co krajský úřad informoval odpůrce o nabytí účinnosti (ke dni 31. 10. 2020) aktualizace číslo 1 a číslo 2 Zásad územního rozvoje Jihomoravského kraje (viz stanovisko Krajského úřadu Jihomoravského kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu za dne 3. 11. 2020, č. j. JMK 152873/2020). Po převedení záměru územní rezervy D1 – R do návrhu neproběhlo další společné jednání o změněném návrhu územního plánu, proběhlo však opakované veřejné projednání (třetí), a to dne 11. 12. 2020. Po tomto veřejném projednání byla vyžádána stanoviska dotčených orgánů a následně byly shromážděny námítky a připomínky, o nich bylo rozhodnuto a dne 24. 3. 2021 schválilo zastupitelstvo městyse vydání územního plánu. Kromě citované změny v návrhu územního plánu (týkající se koridoru) došlo současně i k aktualizaci vymezení zastavěného území z důvodu vložení aktuální katastrální mapy (aktuální k 9. 11. 2020) a k doplnění podmínek využití pro plochu výroby a skladování – FVE a doplnění podmínek prostorového uspořádání pro plochu Od1.
15. Pokud jde o (časově) stav k druhému veřejnému projednání návrhu územního plánu (17. 8. 2020), obsahoval tento návrh vymezení předmětného koridoru jakožto vymezení územní rezervy. Rozdíl mezi nově navrženým způsobem využití plochy (koridoru) oproti původně navrženému vymezení územní rezervy (koridoru) je podstatný. Pokud jde o územní rezervu, pak soud předznamenává, že toto je v rámci územního plánu určitým omezením stávajícího nebo požadovaného využití vymezené plochy (§ 3 odst. 2 písmeno a vyhlášky č. 501/ 2006 Sb.). Platí přitom, že plocha územní rezervy nemění stávající stav, ale naopak omezuje jeho změny. Účelem rezervy je fakticky ochrana dotčeného území, v němž nelze umístit nic, co by do budoucna znemožnilo nebo podstatně ztížilo využití území pro účel, který má být teprve prověřen.
16. V případě vymezení územní rezervy v zásadách územního rozvoje, jak tomu v projednávané věci původně bylo, je na územním plánu obce, aby ji upřesnil a území bylo prostřednictvím ní blokováno pouze v nejnutnější míře. Územní rezerva tak představuje dočasné opatření, které může trvat jen po dobu nezbytně nutnou pro prověření možnosti využití území pro stanovený záměr (srov. § 36 stavebního zákona). Na základě územní rezervy nelze povolit záměr. Územní rezerva do práv dotčených vlastníků zasahuje, pouze šetrně, neboť je neomezuje v dosavadním způsobu užívání jejich pozemků. Ačkoliv nepředstavuje stavební uzávěru, v některých ohledech se jí může zdánlivě podobat (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 4. 2015, č. j. 4 As 261/2014-70 a ze dne 14. 2. 2013, č. j. 7 AOs 2/2012-53). V důsledku vymezení plochy územní rezervy nemůže také dojít ke vzniku negativního vlivu na životní prostředí ani na území Natura 2000. K takovému posouzení dochází, až když je změnou územního plánu navrhováno změnit

územní rezervu na plochu nebo koridor pro prověřené využití (se zákonem stanovenou výjimkou).

K jednotlivým navrhovaným bodům uvádí soud.

Nesprávný postup pořizování územního plánu

17. Navrhovatelé namítali jakožto nejzásadnější vadu provedení opakovaného veřejného projednání dne 11. 12. 2020 třetí veřejné projednání (viz odst. 13, písm. j) shora). Navrhovatelé namítali, že zde nebyl dán zákonný důvod pro konání opakovaného veřejného projednání, neboť jeho konání je vázáno pouze na situaci, kdy dojde k podstatné úpravě návrhu územního plánu - nebyla naplněna podmínka, že by v průběhu veřejného projednání musela být podána kvalifikovaná námitka (připomínka), které by bylo vyhověno a zároveň provedená úprava návrhu by musela být podstatná. Nemohlo-li být pro nesoulad s právními předpisy provedeno opakované veřejné projednání a pořizovatel se rozhodl nepředložit veřejně projednaný návrh územního plánu z nového veřejného projednání (ze dne 17. 8. 2020) zastupitelstvu, pak bylo možné pouze pořizování územního plánu vrátit do fáze druhého nového společného jednání. Doplnovat návrh územního plánu o nové záměry nelze ani po společném jednání a ani po veřejném projednání bez toho, že by k takové změně proběhlo nové společné jednání. Do opakovaného veřejného projednání byly zařazeny celkem 3 nové záměry (1. převedení záměru územní rezervy D1 - R do návrhu, resp. koridoru dopravní infrastruktury D1 z důvodu vydání aktualizace zásad územního rozvoje Jihomoravského kraje, 2. aktualizace vymezení zastavěného území z důvodu vložení aktuální katastrální mapy - aktuální k 9. 11. 2020 a 3. doplnění podmínek využití pro plochu výroby a skladování - FVE a doplnění podmínek prostorového uspořádání pro plochu Od1). Záměr ad 1. označil samotný pořizovatel jako podstatnou změnu, stejně tak záměr ad 3. Pokud jde o záměr ad 2, rozsah změn nebyl hodnocen, ani jejich významnost. S ohledem na zásadní rozdíly mezi vymezením územní rezervy a návrhem koridoru musí být provedeno odlišně pojaté posouzení SEA a vyhodnocení evropsky významné lokality a ptačí oblasti. Nedošlo ke stanovení nových adekvátních kompenzačních a zmírňujících opatření, k provedení i posouzení vlivu z hlediska hluchosti a znečištění ovzduší a vlivu na veřejné zdraví. Aplikace ust. § 55 odst. 3 stavebního zákona, věta druhá v dané věci nepřichází v úvahu, neboť se jedná o nově projednávaný územní plán, nikoliv změnu a zároveň jde o změnu původního zadání územního plánu s významnými dopady na životní prostředí, u níž nelze vyloučit významný vliv na předmět ochrany nebo celistvost evropsky významné lokality nebo ptačí oblasti. V dané věci nebyl naplněn úkol územního plánování na zpřesňování koridoru stanoveného v AZÚR JMK s plnohodnotným posuzováním všech kumulativních a synergických vlivů. Navrhovatelé dále rozporovali postup krajského úřadu v souhlasném stanovisku ze dne 3. 11. 2020 (viz odst. 12, písm. ch) shora).
18. K této námitce soud nejprve uvádí znění na věc dopadajících ustanovení stavebního zákona.
19. Podle § 50 odst. 2 stavebního zákona pořizovatel oznámí místo a dobu konání společného jednání o návrhu územního plánu a vyhodnocení jeho vlivů na udržitelný rozvoj území, pokud se zpracovává, nejméně 15 dnů předem jednotlivě dotčeným orgánům, krajskému

úřadu, obci, pro kterou je územní plán pořizován, újezdnímu úřadu sousedícího vojenského újezdu a sousedním obcím; krajskému úřadu zároveň předá návrh územního plánu pro posouzení podle odstavců 5 až 7 spolu s vyhodnocením jeho vlivů na udržitelný rozvoj území, pokud se zpracovává. Dotčené orgány vyzve k uplatnění stanovisek ve lhůtě 30 dnů ode dne jednání. Ve stejné lhůtě mohou sousední obce uplatnit připomínky. K později uplatněným stanoviskům a připomínkám se nepřihlíží.

20. Z § 52 odst. 3 stavebního zákona plyne, že nejpozději do 7 dnů ode dne veřejného projednání může každý uplatnit své připomínky a dotčené osoby podle odstavce 2 námítky, ve kterých musí uvést odůvodnění, údaje podle katastru nemovitostí dokladující dotčená práva a vymezení území dotčené námitkou. Dotčené orgány a krajský úřad jako nadřízený orgán uplatní ve stejné lhůtě stanoviska k částem řešení, které byly od společného jednání (§ 50) změněny. K později uplatněným stanoviskům, připomínkám a námitkám se nepřihlíží. Dotčené osoby oprávněné k podání námitek musí být na tuto skutečnost upozorněny.
21. Ust. § 53 odst. 1 stavebního zákona pak uvádí, že pořizovatel ve spolupráci s určeným zastupitelem vyhodnotí výsledky projednání, zpracuje s ohledem na veřejné zájmy návrh rozhodnutí o námitkách a návrh vyhodnocení připomínek uplatněných k návrhu územního plánu. Návrhy doručí dotčeným orgánům a krajskému úřadu jako nadřízenému orgánu a vyzve je, aby k nim ve lhůtě 30 dnů od obdržení uplatnily stanoviska. Pokud dotčený orgán nebo krajský úřad jako nadřízený orgán neuplatní stanovisko v uvedené lhůtě, má se za to, že s návrhy pořizovatele souhlasí. Pokud je to nezbytné, pořizovatel zajistí pro obec úpravu návrhu územního plánu v souladu s výsledky projednání.
22. Podle ust. § 53 odst. 2 stavebního zákona platí, že dojde-li na základě veřejného projednání k podstatné úpravě návrhu územního plánu, pořizovatel si vyžádá stanovisko příslušného úřadu a stanovisko příslušného orgánu ochrany přírody podle § 45i zákona o ochraně přírody a krajiny. Příslušný úřad ve svém stanovisku uvede, zda má být upravený návrh posuzován z hlediska vlivů na životní prostředí, případně stanoví podrobnější požadavky podle § 10i zákona o posuzování vlivů na životní prostředí. Upravený návrh a případné upravené nebo doplněné vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území se v rozsahu těchto úprav projedná na opakovaném veřejném projednání; přitom se postupuje obdobně podle § 52.
23. Podle ust. § 53 odst. 3 stavebního zákona platí, že je-li na základě projednání nutné návrh územního plánu přepracovat, postupuje se obdobně podle § 51 odst. 3.
24. Pokud jde o institut společného jednání o návrhu územního plánu (§ 50 stavebního zákona), jeho smyslem je především posouzení a vyhodnocení návrhu na veřejnoprávní rovině z hlediska zájmu chráněných právními předpisy a širších nadřazených zájmů s veřejnoprávními subjekty - dotčenými orgány, nadřízenými orgány a sousedními obcemi (veřejnost je s návrhem seznámena, ovšem má možnost proti návrhu uplatňovat pouze připomínky).
25. Oproti tomu institut veřejného projednání (§ 52 stavebního zákona) slouží především pro projednání již posouzeného a vyhodnoceného (dohodnutého) návrhu územního plánu v

rámci procesu společného jednání (po dosažení shody na veřejnoprávní rovině) s veřejností k připomínkování takového návrhu ze strany veřejnosti. Platí přitom, že dotčené orgány a krajský úřad jako nadřízený orgán uplatní v rámci veřejného projednání stanoviska, a to pouze k částem řešení, které byly od společného jednání změněny. Poté, co proběhne veřejné projednání, pořizovatel postupem ve smyslu ust. § 53 odst. 1 stavebního zákona, ve spolupráci s určeným zastupitelem vyhodnotí výsledky veřejného projednání, zpracuje s ohledem na veřejné zájmy návrh rozhodnutí o námitkách a návrh vyhodnocení připomínek uplatněných v návrhu územního plánu. Návrhy doručí dotčeným orgánům a krajskému úřadu jako nadřízenému orgánu a vyzve je, aby k nim uplatnili stanoviska. Pokud je to nezbytné, pořizovatel zajistí pro obec úpravu návrhu územního plánu v souladu s výsledky projednání. Podle ust. § 53 odst. 2 stavebního zákona platí, že dojde-li na základě veřejného projednání k podstatné úpravě návrhu územního plánu, pořizovatel si vyžádá stanovisko příslušného úřadu a stanovisko příslušného orgánu ochrany přírody podle § 45i zákona o ochraně přírody a krajiny; příslušný úřad ve stanovisku uvede, zda má být upravený návrh posuzován z hlediska vlivu na životní prostředí, případně stanoví podrobnější požadavky podle § 10i zákona o posuzování vlivu na životní prostředí. Upravený návrh a případné upravené nebo doplněné vyhodnocení vlivu na udržitelný rozvoj území se v rozsahu těchto úprav projedná na opakovaném veřejném projednání; přitom se postupuje obdobně podle § 52.

26. Nastane-li situace, že na základě projednání nutné návrh územního plánu přepracovat, postupuje se obdobně podle § 51 odst. 3 stavebního zákona (ten uvádí, že dojde-li pořizovatel na základě výsledků projednání k návrhu, že je potřebné pořídit nový návrh územního plánu, zpracuje ve spolupráci s určeným zastupitelem návrh pokynů pro jeho zpracování); k návrhu pokynů si pořizovatel vyžádá stanovisko příslušného úřadu a stanovisko příslušného orgánu ochrany přírody podle § 45i zákona o ochraně přírody a krajiny; příslušný úřad ve stanovisku uvede, zda má být úpravný návrh posuzován z hlediska vlivu na životní prostředí, případně stanoví podrobnější požadavky podle § 10i zákona o posuzování vlivu na životní prostředí; návrh pokynů pro zpracování návrhu územního plánu předloží pořizovatel spolu se zdůvodněním zastupitelstvu obce ke schválení; v rozsahu, v jakém se tyto pokyny odchylují od zadání územního plánu, jsou jeho změnou).
27. Striktně vzato, stavební zákon upravuje opakování veřejného projednání za navrhovatelí poukazovaných podmínek (podstatná úprava návrhu územního plánu provedená na základě veřejného projednání viz § 53 odst. 2 stavebního zákona). Mezi účastníky řízení není sporné, že k takovéto situaci nedošlo.
28. Zdejší soud se v rozsudku ze dne 14. 7. 2021, č. j. 64 A 2/2020-240, týkajícím se řízení o návrhu na zrušení předmětného územního plánu v celém rozsahu, k námitce směřující vůči svolání veřejného projednání na 11. 12. 2020 z důvodu tvrzené nemožnosti řádného se seznámení s návrhem územního plánu a k námitce způsobu konání tohoto veřejného projednání z důvodu epidemiologické situace formou vzdáleného přístupu (jedná se o jiné, než nyní uplatněné důvody nezákonnosti veřejného projednání) vyjadřoval k distanční formě veřejného jednání, které proběhlo dne 11. 12. 2020. Dále soud vyslovil, že po opakovaném společném jednání (dne 9. 12. 2019) a veřejném projednání (dne 17. 8. 2020) došlo k dílčím změnám návrhu územního plánu, přičemž změny spočívající v přidání nové

zastavitelné plochy nebo naopak v jejím vypuštění či změně rozsahu zastavitelných ploch nelze považovat za návrh územního plánu, pro který by bylo nutné opakovat společné jednání. V uvedeném rozsudku však zdejší soud neposuzoval konkrétně změnu vytčenou nynějšími navrhovateli spočívající v převedení záměru územní rezervy D1-R do návrhu (s nyní uplatněnou argumentací – argumentace v rámci poukazovaného rozsudku spočívala pouze v tvrzení, jak je uvedeno v 1. větě tohoto odstavce). Jak soud vysvětlil v odstavci 15 - 16 shora, rozdíl mezi situací, kdy je projednáván návrh územního plánu s navržením územní rezervy pro koridor (dopravní infrastruktury) a stavem, kdy je již navrhována plocha koridoru, je zcela zásadní. Ust. § 23b stavebního zákona uvádí, že změnit územní rezervu na plochu nebo koridor umožňující stanovené využití lze jen na základě aktualizace nebo změny územně plánovací dokumentace. O pořízení změny územního plánu (stejně jako o pořízení nového územního plánu) rozhoduje podle § 6 odst. 5 písm. a) stavebního zákona zastupitelstvo obce, a to buď z vlastního podnětu, nebo na základě přijatého návrhu na pořízení.

29. V případě změny územní rezervy koridoru na návrhovou plochu koridoru je tedy třeba rozhodnutí zastupitelstva obce. Podle názoru soudu se jedná o obdobnou situaci, která vznikla poté, co bylo rozhodnuto o pořízení územního plánu s prvky regulačního plánu (viz odst. 13 písm. c) a f) shora). Zadání územního plánu Drásov schválené zastupitelstvem městyse Drásov dne 9. 10. 2017 v kapitole Dopravní infrastruktura uvedlo požadavky na koncepci veřejné infrastruktury, kromě jiného takto: prověřit a dle místních podmínek zpřesnit záměr dálnice D43 Troubsko/Ostrovačice - Kuřim - Lysice (územní rezerva). Záměr D43 (vycházející z politiky územního rozvoje ČR, ve znění aktualizace číslo 1) vymežit formou územní rezervy. Při zpřesňování územní rezervy D43 respektovat technickou studii „R 43 Kuřim – Svitávka. Primární a také optimální prostor k uplatnění vyjádření s požadavky na obsah územního plánu je vymezen v etapě zadání (viz § 47 stavebního zákona).
30. Podle ust. § 47 odst. 2 stavebního zákona platí, že pořizovatel zašle návrh zadání územního plánu dotčeným orgánům, sousedním obcím, krajskému úřadu. V případě pořizování územního plánu jiným obecním úřadem zašle pořizovatel návrh zadání též obci, pro kterou ho pořizuje. Pořizovatel doručí návrh zadání veřejnou vyhláškou. Do 15 dnů ode dne doručení může každý uplatnit u pořizovatele písemné připomínky. Do 30 dnů od obdržení návrhu zadání mohou dotčené orgány a krajský úřad jako nadřízený orgán uplatnit u pořizovatele vyjádření, ve kterém uvedou požadavky na obsah územního plánu vyplývající z právních předpisů a územně plánovacích podkladů. V téže lhůtě uplatní krajský úřad jako příslušný úřad u pořizovatele stanovisko, sousední obce mohou uplatnit podněty. Nejpozději 7 dní před uplynutím této lhůty doručí příslušný orgán ochrany přírody pořizovateli a příslušnému úřadu stanovisko podle § 45i zákona o ochraně přírody a krajiny. K připomínkám, vyjádřením k podnětům uplatněným po uvedených lhůtách se nepřihlíží.
31. Podle ust. § 47 odst. 3 citovaného zákona platí, že krajský úřad jako příslušný úřad ve stanovisku podle odst. 2 uvede, zda má být návrh územního plánu posuzován z hlediska vlivu na životní prostředí, případně stanoví podrobnější požadavky podle § 10i zákona o posuzování vlivu na životní prostředí. Pokud má být návrh územního plánu posuzován z hlediska vlivu na životní prostředí, nebo pokud příslušný orgán ochrany přírody ve

stanovisku podle § 45i zákona o ochraně přírody a krajiny nevyloučil významný vliv na evropsky významnou lokalitu či ptačí oblast, doplní pořizovatel do návrhu zadání požadavek na vyhodnocení vlivu na udržitelný rozvoj území.

32. Návrh územního plánu nemusí být zcela identický s obsahem jeho schváleného zadání. Ovšem musí z něho vycházet (jedná se o zákonný požadavek předcházející úpravu společného jednání - § 50 odst. 1 stavebního zákona). Jak bylo shora již uvedeno, institut společného jednání slouží primárně pro projednání a dohodnutí územního plánu na veřejnoprávní rovině a s veřejnoprávními subjekty (včetně sousedních obcí). Předmětem společného jednání je pak jednání o návrhu územního plánu, který jak shora vyloženo, musí ze schváleného zadání vycházet. Z důvodu tohoto primárního smyslu společného jednání je v ust. § 50 odst. 2 stavebního zákona stanovena širší a komfortnější možnost k uplatnění stanovisek a připomínek pro veřejnoprávní subjekty (viz na rozdíl např. od úpravy veřejného projednání je pro společné jednání stanoveno, že pořizovatel oznámí místo a dobu konání společného jednání o návrhu územního plánu a vyhodnocení a vlivu na udržitelný rozvoj území, pokud se zpracovává nejméně 15 dnů předem, kromě jednotlivě dotčeným orgánům a dalším veřejnoprávním subjektům, též sousedním obcím, přičemž je stanoveno, že ve lhůtě 30 dnů ode dne jednání mohou sousední obce uplatnit připomínky. Oznámení o místě a době konání společného jednání bylo v dané věci mimo jiné adresováno i sousedním obcím. V případě veřejného projednání existuje zásadní omezení vyplývající z ust. § 52 odst. 3 věta druhá stavebního zákona, jenž uvádí, že dotčené orgány a krajský úřad jako nadřízený orgán uplatní ve stejné lhůtě stanoviska k částem řešení, které byly od společného jednání (§ 50) změněny. Navíc sice sousední obce mohou uplatnit připomínky, ty však nejpozději ve lhůtě do 7 dnů ode dne veřejného projednání, přičemž oznámení o konání veřejného projednání návrhu územního plánu ze dne 9. 11. 2020, ani jeho doplnění s tím, že opakované veřejné projednání bude uskutečněno formou vzdáleného přístupu nebylo adresně sousedním obcím doručováno (viz rozdělovníky uvedených oznámení). Za daného stavu je tak nutno konstatovat, že návrh územního plánu v uvedeném směru nevycházel ze zastupitelstvem schváleného zadání a poukazovaným postupem došlo ke krácení práv veřejnoprávních subjektů na optimální prostor k uplatnění vyjádření s požadavky na obsah územního plánu (zejména nemožnost využití institutu veřejného projednání s jeho shora uvedeným primárním smyslem). Předmětné aktualizace zásad územního rozvoje Jihomoravského kraje stanovily přitom v kontextu k navrhovanému koridoru zcela zásadní úkoly pro oblast jednotlivých územních plánů (např. str. 87, 92 a násl. předmětného územního plánu). Je zřejmé, že tak významná návrhová plocha, jakou je předmětný dopravní koridor, má souvislosti s celkovou koncepcí řešení územního plánu. Jedná se o situaci do značné míry obdobnou, jak ji popisuje listina Krajského úřadu Jihomoravského kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu ze dne 22. 7. 2019, č. j. JMK 106358/2019 (Státní dozor ve věci pořizování územního plánu Drásov - výzva ke zjednání nápravy – odst. 12 písm. f) shora), kdy odpůrcem zvolené řešení vedlo ke krácení práv dotčených orgánů v případě ochrany veřejných zájmů, včetně práv sousedních obcí a dotčené orgány byly limitovány i z pohledu ust. § 52 odst. 3 věta druhá stavebního zákona v možnosti uplatnit stanoviska k celkovému koncepčnímu řešení území „postihnutému“ tak významnou změnou, jakou je převedení územní rezervy koridoru do návrhové plochy.

33. Pokud jde o další dva záměry zařazené do opakovaného veřejného projednání (aktualizace vymezení zastavěného území z důvodu vložení aktuální katastrální mapy - aktuální k 9. 11. 2020 a doplnění podmínek využití pro plochu výroby a skladování - FVE a doplnění podmínek prostorového uspořádání pro plochu Od 1, pak krajský soud vzhledem ke zcela odlišnému charakteru těchto změn (viz např. odst. 27, poslední 2 věty – shora), má za to, že tyto záměry by samy o sobě nevyžadovaly provedení druhého nového společného jednání, navrhovatelé ani neuvedli, jakým způsobem by tyto záměry měly mít souvislost s jejich právní sférou. Pokud jde o otázku namítaného vadného vyhodnocení SEA, vadného stanoviska SEA a dalších námitek, soud se jimi zabývá v následujících částech odůvodnění tohoto rozsudku. Navrhovateli poukazovaná skutečnost, že předmětný koridor je v nejúžším místě při hranici správního území obce Malhostovice vymezen o šíři cca 82 m s tím, že ve stanovisku Ředitelství silnic a dálnic k veřejnému projednání byla požadována širší komunikace R43 v místech střetu se zastavěným územím minimálně v šířce 200 m, zavdává otázku, zda obec Malhostovice poté, co došlo ke změně návrhu územního plánu spočívající v převedení záměru územní rezervy D1-R do návrhu, měla dostatečný prostor se k této otázce vyjádřit (s ohledem na skutečnost, že jí oznámení o třetím opakovaném veřejném projednání nebylo adresně doručováno). Jelikož soud dovedl nesprávnost navrhovateli namítaného postupu při pořizování územního plánu, není z tohoto důvodu podstatné samostatně vypořádávat námitky týkající se metodické činnosti Krajského úřadu Jihomoravského kraje.

Vadné vyhodnocení SEA

34. Navrhovatelé dále namítali, že vyhodnocení SEA bylo primárně provedeno pro situaci, kdy v návrhu územního plánu byl vymezen pouze koridor územní rezervy pro komunikaci 43. Nadřízený orgán územního plánování již ve stanovisku a vyjádření ze dne 20. 4. 2017 zdůraznil, že nemá být vymezován koridor, ale pouze územní rezerva, ovšem zároveň uvedl, že v měřítku ZÚR JMK nebyly posouzeny všechny relevantní vlivy. Vyhodnocení vlivu komunikace 43 specificky pro území a obyvatelstvo Drásova v AZÚR absentuje. Vyhodnocení SEA musí proběhnout jak na úrovni ZÚR, tak na úrovni územního plánu obce. Pokud by vyhodnocení SEA na úrovni příslušných ZÚR bylo hrubé a neúplné, pak proces vyhodnocení SEA při pořizování návazného územního plánu musí být o to rozsáhlejší. V dané věci bylo provedení posouzení SEA na úrovni AZÚR pro správní území městyse Drásov tak nekonkrétní, že vyhodnocení SEA na úrovni ZÚR ponechalo k naplnění požadavků procesu SEA téměř celý tento proces k provedení v rámci procesu SEA pro územní plán Drásov. Vyhodnocení SEA pro územní plán zveřejněné dne 9. 11. 2020 žádné konkrétní kvalitativní a kvantitativní vyhodnocení neobsahují, vyhodnocení SEA pro období od započetí pořizování územního plánu až po nové veřejné projednání v srpnu 2020 bylo prováděno pouze pro vymezování územní rezervy. Vyhodnocení SEA k územnímu plánu zveřejněné 9. 11. 2020 je navíc zmatečné, nekonkrétní (nepřezkoumatelné) a nesprávné. Návrhem územního plánu byla vnesena do procesu územního plánování problematika výběru variant (povrchové a zakryté řešení koridoru) a tyto varianty měly být samostatně řádně vyhodnoceny a vzájemně porovnány.
35. K této námitce uvádí soud následující. Z obsahu správní spisové dokumentace vyplývá, že původní návrh zadání územního plánu nebyl posuzován z hlediska vlivu koncepce na životní prostředí podle zák. č. 100/2001 Sb. o posuzování vlivů na životní prostředí a

změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „SEA“) v době, než byl koridor pro silnici I/43 Troubsko (D1) – Lysice vymezen jako územní rezerva, viz ust. § 36 odst. 1, ve spojení s ust. § 43 odst. 1 stavebního zákona).

36. Pro opakované veřejné projednání (ze dne 11.12.2020) bylo vypracováno Vyhodnocení předpokládaných vlivů územního plánu Drásov na udržitelný rozvoj území, jehož součástí bylo vyhodnocení vlivů na životní prostředí (SEA), vyhodnocení vlivů územního plánu na evropsky významné lokality nebo ptačí oblasti nebylo zpracováno, neboť orgán ochrany přírody významný vliv na tato území vyloučil. V kapitole 3.5 vyhodnocení předpokládaných vlivů územního plánu Drásov na udržitelný rozvoj území je uvedeno, že významným uvažovaným zdrojem hluku je trasa I/43 Troubsko – Ostrovačice – Lysice vymezená zásadami územního rozvoje Jihomoravského kraje a v územním plánu zanesená jako koridor D1.
37. Z ust. § 19 odst. 2 stavebního zákona vyplývá, že úkolem územního plánování je také posouzení vlivů územního plánování na udržitelný rozvoj území, přičemž pro účely tohoto posouzení se zpracovává vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území; jeho součástí je také vyhodnocení vlivu na životní prostředí, ve kterém se určí, popíšu a posoudí možné významné vlivy na životní prostředí, vyplývající z územního plánu a rozumná náhradní řešení z přihlédnutím k cílům posuzovaných dokumentů; náležitosti tohoto posouzení jsou stanoveny v příloze k tomuto zákonu, včetně posouzení vlivu na předmět ochrany a celistvost evropsky významné lokality nebo ptačí oblasti.
38. Příloha stavebního zákona označená jako Rámcový obsah vyhotovení vlivu politiky územního rozvoje, zásad územního rozvoje a územního plánu na životní prostředí pro účely posuzování vlivu koncepcí na životní prostředí (Část A vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území) mimo jiné stanoví závazný obsah tohoto vyhodnocení, zhodnocení stávajících a předpokládaných vlivů navrhovaných variant územně plánovací dokumentace, včetně vlivů sekundárních, synergických, kumulativních, krátkodobých, střednědobých a dlouhodobých, trvalých a přechodných, kladných a záporných; hodnotí se vlivy na obyvatelstvo, lidské zdraví, biologickou rozmanitost, faunu, flóru, půdu, horninové prostředí, vodu, ovzduší, klima, hmotné statky, kulturní dědictví, včetně dědictví architektonického a archeologického a vlivy na krajinu včetně vztahů mezi uvedenými oblastmi vyhodnocení. Dále obsahem vyhodnocení je také popis navrhovaných opatření pro předcházení, snížení nebo kompenzaci všech zjištěných nebo předpokládaných závažných záporných vlivů na životní prostředí a návrh požadavků na rozhodování ve vymezených plochách a koridorech z hlediska minimalizace negativních vlivů na životní prostředí.
39. Hodnocení se pak provádí v rozsahu podrobnosti a míře konkrétnosti jakou má pořizovaná územně plánovací dokumentace (zde územní plán obce). Z judikatury Nejvyššího správního soudu (zejména rozsudek ze dne 21.6.2012, č.j. 1 Ao 7/2011-526) vyplývá, že je třeba kumulativní a synergické vlivy nejenom identifikovat, ale též vyhodnotit (šestikrokový test zkoumá, zda byl nejprve řádně zjištěn skutkový stav, dále zda byly vytipovány charakteristiky životního prostředí, které by mohly být kumulativními a synergickými vlivy významně ovlivněny a vytipovat konkrétní lokality,

v nichž by mohly kumulativní a synergické vlivy vznikat a působit, dále zohlednit a zhodnotit kumulativní a synergické vlivy při posuzování variant řešení, popsat použitou metodologii, navrhnout kompenzační opatření, která zabrání vzniku nebo minimalizují působení kumulativní a synergických vlivů a stanovit pravidla sledování těchto vlivů.

40. Otázka dostatečnosti rozsahu posouzení SEA v rámci citovaných aktualizací zásad územního rozvoje byla zdejším soudem posuzována v rozsudku ze dne 26.10.2021, č.j. 67 A 6/2021-133 a s jeho závěry se soud i v nynější věci ztotožňuje. I z pohledu poukazovaných částí vyhodnocení SEA pro AZÚR nynějšími navrhovateli je zřejmé, že vymezení opatření k vyloučení, snížení, zmírnění nebo kompenzaci negativních vlivů na životní prostředí je poměrně obecné, což však není vadou; zákon nepožaduje na úrovni zásad územního rozvoje přesná a technicky konkrétní kompenzační opatření na tu kterou část záměru, u něhož dochází ke kumulaci vlivů; pro účely stavebního zákona postačuje např. uložení povinnosti kompenzovat popsáné a zhodnocené kumulativní vlivy ve vztahu ke konkrétně uvedeným předpokládaným porušením složek životního prostředí; současně či alternativně je možno uvést příklady takových opatření ať již technického, plánovacího nebo fiskálního rázu. Z ust. § 36 odst. 3 stavebního zákona vyplývá, že vyhodnocení vlivu na udržitelný rozvoj území nesmí obsahovat podrobnosti náležející svým obsahem územnímu plánu, regulačnímu plánu nebo navazujícím rozhodnutím. Zdejší soud v posledně citovaném rozsudku dovedl, že použití nadstandardních protihlukových opatření v místech stanovených aktualizací zásad územního rozvoje Jihomoravského kraje se musí projevit v nižších stupních územně plánovací dokumentace a v rámci řízení o umístění záměru.
41. Je skutečností (jak na ni poukazují navrhovatelé), že příloha č. 2a vyhodnocení SEA pro předmětný návrhových koridor v hodnotících tabulkách nově vymezených koridorů uvádí jako popis stávajícího stavu, pokud jde o obyvatelstvo a lidské zdraví, překročení hlukových limitů, mimo jiné v Drásově a Malhostovicích, ovšem jsou zde stanoveny opatření ke snížení a zmírnění negativních vlivů. Tyto lze chápat i jako kompenzační opatření, přičemž zákon nepožaduje pro zásady územního rozvoje přesná a technicky konkrétní kompenzační opatření. Vztaheno k předmětnému koridoru a jeho umístění mezi obcemi Drásov a Malhostovice byla přijata dostatečná kompenzační opatření na rovině aktualizace ZÚR JMK (v podrobnostech srov. rozsudek zdejšího soudu ze dne 26.10.2021, č.j. 67 A 6/2021-133 – odst. 176 až 181).
42. Pokud pak jde o nynějším návrhem přezkoumávaný územní plán v rozsahu jeho napadení (což je pro nynější věc podstatné), je třeba zkoumat, zda vyhodnocení SEA pro územní plán odpovídá zákonným požadavkům.
43. Ačkoliv se v dané věci jedná o „převzetí“ koridoru komunikace stanovené na úrovni zásad územního rozvoje, nelze dovést, že by nemělo být provedeno posouzení SEA na úrovni územního plánu v rozsahu stanoveném zákonem, resp. judikaturou. Ust. § 55 odst. 3 věta třetí stavebního zákona (jenž uvádí, že vyhodnocení vlivů změny územního plánu na udržitelný rozvoj území se při uvedení územního plánu do souladu s územně plánovací dokumentací kraje nepracovává), není pro předmětnou věc přílehlavé, neboť v dané věci nešlo o změnu územního plánu; navíc soud souhlasí s názory navrhovatelů, že ust. § 55 odst. 3 věta třetí stavebního zákona musí být vykládáno tak, že pod toto ustanovení lze

zahrnout pouze ty změny územního plánu u nichž nelze rozumně předpokládat, že by u nich mohly být identifikovány jiné vlivy na životní prostředí, než které již byly posouzeny v nadřazené územně plánovací dokumentaci. Princip zamezení opakovaného posuzování vyhodnocení vlivů změny územního plánu na udržitelný rozvoj území nemůže být vykládán v tom smyslu, že je možné vynechat zákonem a judikaturou dovozené obsahové náležitosti předmětného posouzení.

44. Pokud jde o vyhodnocení návrhového koridoru dopravní infrastruktury D1 provedené ve vyhodnocení vlivů na životní prostředí (vyhotovené v souvislosti s veřejným projednáním ze dne 11.12.2020) je návrhový koridor dopravní infrastruktury D1 zmíněn v části 6 (Zhodnocení stávajících a předpokládaných vlivů navrhovaných variant politiky územního rozvoje nebo územně plánovací dokumentace, včetně vlivů sekundárních, synergických, kumulativních, krátkodobých, střednědobých a dlouhodobých, trvalých a přechodných, kladných a záporných; hodnotí se vlivy na obyvatelstvo, biologickou rozmanitost, faunu, flóru, půdu, vodu, ovzduší, klima, hmotné statky, kulturní dědictví včetně dědictví architektonického a archeologického a vlivy na krajinu včetně vztahů mezi uvedenými oblastmi vyhodnocení) a je v něm mimo jiné uvedeno, že předmětný koridor je určen pro umístění záměru silnice I/43 Troubsko (D1) – Lysice, konkrétně úseku I/43 Kuřim – Lysice; koridor je převzat ze zásad územního rozvoje Jihomoravského kraje; koridor je správním územím městyse Drásov vymezen o šíři 300m, v nejužším místě při hranici správního území při hranici správního území obce Malhostovice o šíři cca 100m (šíře koridoru pokračuje do správního území této obce); k zúžení dochází jednak z důvodu blízkosti zastaveného území městyse Drásov a dále z důvodu návaznosti na koridor vymezený v obci Malhostovice. Ve vyhodnocení je dále uvedeno, že s ohledem na délku záměru není možné, aby územní plán plnil veškeré požadavky a úkoly územního plánování, proto popis vypořádává pouze ty popisky a úkoly týkající se územního plánu Drásov. Dále se zde nachází informace, že zásady územního rozvoje stanoví požadavky na uspořádání a využití území a úkoly pro územní plánování, které územní plán respektuje (bez bližšího odůvodnění). Dále je uvedeno, že ačkoliv je v zásadách územního rozvoje Jihomoravského kraje záměr hodnocen jako takový, který přispěje ke zlepšení dopravních podmínek v kraji, k převedení tranzitní dopravy mimo obytnou zástavbu, z pohledu městyse Drásov záměr dálnice D43 nepředstavuje významné zlepšení dopravních podmínek, neboť stávající trasa silnice I/43 jde mimo správní území městyse. Naopak realizací dálnice D43 dojde k vytvoření bariéry mezi městysem Drásov a obcí Malhostovice a dále je uvedeno, že záměr je v zásadách územního rozvoje vymezen jako územní rezerva – varianta vedení dálnice D43 RDS 34 – A; po prověření, resp. výběru výsledné varianty, tak může dojít k situaci, že tato varianta vybrána nebude a bude preferována varianta RDS 34 – B (Varianta „Optimalizovaná MŽP“) a území městyse nebude zasaženo vedením dálnice D43. Dále vyhodnocení obsahuje konstatování, že souhlas s plochou I/43 ZÚR JMK je podmíněn požadavkem na uplatnění řady opatření, z nichž ta která se týkají zapracování do územně plánovací dokumentace obcí mají být územním plánem Drásov naplněna. Vyhodnocení dále obsahuje stručnou úvahu, že ve vyhodnocení v ZÚR JMK jsou definovány negativní vlivy, které jsou realizací záměru očekávány – vynětí POD I. třídy bonity, negativní vliv na migrační aspekty krajiny pro volně žijící organismy, vliv na životní prostředí, zvláště negativní ovlivnění krajinného rázu území, zhoršení hlukové a emisní situace v okolí záměru; dopravní infrastruktura kapacitních rychlostních komunikací nese obvykle výše nastíněné negativní vlivy, které nelze v území obce možné

zcela eliminovat; je však třeba konstatovat významný veřejný zájem a řadu pozitiv v oblasti životního prostředí, kterými se realizovaná komunikace bude projevat v širším kontextu území a vlivů. Vzhledem ke kladnému vyhodnocení záměru ZÚR JMK zpracovatel vyhodnocení SEA pro územní plán Drásov doporučil plochu ze zásad územního rozvoje Jihomoravského kraje do územního plánu převzít. Dále je uvedeno, že akceptování této plochy v rámci hodnocení SEA je podmíněno obdobnými požadavky jako vyhodnocení SEA ZÚR JMK - v průběhu výstavby respektovat požadavky ochrany obyvatel, zejména minimalizovat průjezdy nákladních vozidel a stavební techniky přes obytnou zástavbu obcí, v místech nutného pohybu vozidel a techniky zajistit pravidelné čištění komunikací, optimalizovat trasu v rámci koridoru s cílem minimalizace dopadu na obytnou zástavbu v místech přiblížení komunikace k okrajové zástavbě sídel, realizovat opatření ke snížení jejího vlivu na kvalitu obyvatel (protihluková opatření, vedení komunikace v zářezu, vegetační úpravy, nahrazení místních spojení, údržba komunikace), která se doporučují dimenzovat s rezervou cca 3 decibely vůči hranici hlukového limitu, minimalizovat trvalé i dočasné zábory ZPF, v rámci technického řešení minimalizovat vlivy na odtokové poměry a čistotu povrchových vod a zajistit zachování propustnosti krajiny. V kap. 12 vyhodnocení SEA pro územní plán Drásov je pak rovněž konstatováno, že pro návrhovou plochu D1 je stanoven soubor požadavků podmiňujících kladné stanovisko hodnocení SEA, přičemž tyto požadavky korespondují s vyhodnocením odpovídajícího koridoru pro rychlostní komunikaci R43 v zásadách územního rozvoje Jihomoravského kraje.

45. Krajský soud souhlasí s navrhovateli, že citované vyhodnocení SEA ve vztahu k návrhovému koridoru neobsahuje žádné konkrétní kvalitativní a kvantitativní hodnocení. Vyhodnocení SEA především neobsahuje řádné zhodnocení ve smyslu odst. 6 přílohy stavebního zákona (zhodnocení stávajících a předpokládaných vlivů návrhových variant politiky územního rozvoje nebo územně plánovací dokumentace, včetně vlivů sekundárních, kumulativních, krátkodobých, střednědobých a dlouhodobých, trvalých a přechodných, kladných a záporných; hodnotí se vlivy na obyvatelstvo, lidské zdraví, biologickou rozmanitost, faunu, flóru, půdu, horninové prostředí, vodu, ovzduší, klima, hmotné statky, kulturní dědictví včetně dědictví architektonického a archeologického a vlivy na krajinu včetně vztahů mezi uvedenými oblastmi vyhodnocení). V uvedené části vyhodnocení SEA pro územní plán byla pouze převzata (téměř doslova) k věci se vztahující část vyhodnocení SEA pro ZÚR JMK, ovšem nedošlo k tomu, že by tak podstatná změna, jakou byla změna spočívající v převedení územní rezervy koridoru do návrhové plochy, byla zhodnocena ve všech relevantních obsahových bodech ve smyslu přílohy stavebního zákona. V podstatě tedy došlo k pouhému mechanickému převzetí části vyhodnocení SEA pro ZÚR JMK. Z vyhodnocení SEA pro územní plán Drásov je navíc patrné jeho nedůsledné zpracování i v souvislosti s tím, že zcela zmatečně je zde zmiňováno, že koridor je v zásadách územního rozvoje vymezen jako územní rezerva a pokud jde o dotčenost městysu Drásov, bude záležet na výběru varianty, zda městyse Drásov bude vůbec zasažen vedením dálnice D43.
46. Platí, že obsah vyhodnocení předpokládaných vlivů zásad územního rozvoje na udržitelný rozvoj území musí být proveden v podrobnost a míře konkrétnosti jakou má tato územně plánovací dokumentace. Pokud ve vztahu k územním plánem konkrétně řešeném umístění koridoru bylo třeba provést např. zpřesnění a vymezení koridoru, optimalizaci trasy a

podobně, pak muselo dojít k řádnému vyhodnocení SEA, a tedy také k tomu, aby v tomto vyhodnocení byly na úrovni územního plánu rozhodné vlivy nejenom identifikovány, ale také řádně vyhodnoceny. Soud souhlasí s navrhovateli, že vyhodnocení vlivu SEA pro územní plán Drásov není řádně odůvodněno a není přezkoumatelné ve vztahu k napadenému umístění návrhové plochy koridoru. Soud však nesouhlasí s názorem navrhovatelů, že by aktualizace zásad územního rozvoje Jihomoravského kraje vyloučila povrchové vedení komunikace 43, neboť např. požadované nadstandardní protihlukové opatření překrytí neznamená, že se musí jednat o vedení komunikace pod povrchem země. Z tohoto důvodu nelze ani dovodit, že by měla být do procesu územního plánování vnesena nově problematika výběru variant. Prohlášení předkladatele koncepce podle ust. § 10g zák.č. 100/2001 Sb. o posuzování vlivu na životní prostředí ve znění pozdějších předpisů se nachází v textové části územního plánu.

47. Námitky navrhovatelů směřující do vyhodnocení SEA pro územní plán vzal soud ve shora uvedeném rozsahu za důvodné, přičemž navíc je rovněž nutno přihlídnout k situaci, kdy vyhodnocení SEA ve vztahu k namítanému koridoru neprošlo společným jednáním.

Vadné stanovisko SEA

48. Navrhovatele dále namítali, že po zahrnutí návrhového koridoru komunikace 43 do návrhu územního plánu pro opakované veřejné projednání další (věcně odlišné) stanovisko SEA, než dvě předchozí vydáno nebylo, ačkoliv předmětná změna byla zásadní změnou návrhu územního plánu. I pokud by bylo přípustné zahrnout návrhový koridor komunikace 43 do již veřejně projednaného návrhu územního plánu, pak by bylo nutné vydat obsahově odlišné stanovisko SEA na základě projednání upraveného návrhu v dalším, tj. novém společném jednání - to se však nekonalo. V rámci koordinovaného stanoviska ze dne 14. 12. 2020 bylo pouze odkázáno na stanovisko SEA ze dne 5. 6. 2020. Změna územního plánu s původně navrženou územní rezervou koridoru, a poté s návrhovým koridorem, znamenala, že se jedná o koncepci ve smyslu ust. § 10 a odst. 1 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí, a tedy návrh koncepce musel být i z tohoto specifického důvodu posuzován procesem SEA a muselo k němu být vydáno věcně korespondující stanovisko SEA. Stanovisko orgánu životního prostředí k vyhodnocení SEA je podle navrhovatelů nesprávné a nepřiléhavé. Orgán životního prostředí v rámci koordinovaného stanoviska uplatnil požadavky, které se týkaly územního plánování, avšak již nemohly být v žádném procesu územního plánování naplněny, neboť vydáním územního plánu byly de facto ukončeny všechny zákonem předpokládané procesy územního plánování.
49. K této námitce uvádí soud následující. V předmětné věci byly vydány celkem dvě stanoviska k vyhodnocení vlivu koncepce na životní prostředí, a to v souladu s procesní úpravou stanovenou ve stavebním zákoně vždy po konání společného jednání (první společné jednání proběhlo dne 18.12.2017, první stanovisko bylo vydáno dne 26.6.2018, druhé společné jednání proběhlo dne 9.12.2019, druhé stanovisko bylo vydáno dne 5.6.2020). Poté co došlo ke změně spočívající v převedení záměru územní rezervy D1 – R do návrhu, žádné další stanovisko k vyhodnocení vlivu koncepce na životní prostředí nebylo vyhotoveno, Krajský úřad Jihomoravského kraje, odbor územního plánování a

stavebního řádu pak vydal po opakovaném veřejném projednání (11.12.2020) koordinované stanovisko ve smyslu ust. § 4 odst. 7 stavebního zákona – dne 14.12.2020, č.j. JMK 168989/2020. V tomto koordinovaném stanovisku je mimo jiné uvedeno, že v rámci projednání návrhu zadání uplatnil orgán životního prostředí požadavek na vyhodnocení vlivů „Návrhu územního plánu Drásov“ na životní prostředí; orgán životního prostředí uplatnil stanovisko k návrhu územního plánu dle ust. § 10g zákona (tzv. SEA stanovisko) dne 5.6.2020; toto stanovisko zůstává v platnosti; součástí aktuálně předloženého návrhu je dokument SEA, Vyhodnocení vlivu na životní prostředí, územní plán Drásov, verze pro opakované veřejné projednání, Tišnov 2020 (dále jen „SEA Vyhodnocení“), který byl vyhotoven v listopadu 2020. Koordinované stanovisko dále uvádí, že v tomto doplněném SEA Vyhodnocení je nově vyhodnocen vliv návrhové plochy označené v návrhu územního plánu Drásov jako D1 na životní prostředí a zdraví obyvatel; orgán životního prostředí vzal při tvorbě stanoviska v úvahu závěry tohoto doplňku SEA Vyhodnocení.

50. Je tedy zřejmé, že stanovisko k vyhodnocení vlivu koncepce na životní prostředí poté co bylo SEA Vyhodnocení nově doplněno o vliv navrhované plochy označené jako D1 na životní prostředí a zdraví obyvatel nebylo vypracováno s tím, že v planosti zůstává stanovisko k vyhodnocení vlivu koncepce na životní prostředí ze dne 5.6.2020, č.j. JMK 77507/2020. Toto stanovisko se zabývalo charakterem a rozsahem koncepce návrhu územního plánu Drásov ve verzi k datu vyhotovení stanoviska, přičemž se zabývalo návrhovými plochami (územní rezervou vedení dálnice D43 se zabývalo pouze okrajově – viz str. 6, 13 a 14).
51. Orgán životního prostředí jako dotčený orgán posuzování vlivu na životní prostředí uplatnil v rámci koordinovaného stanoviska ze dne 14.12.2022 souhlasné stanovisko, a to k částem řešení, které byly od veřejného projednání změněny. Pokud jde o řešení budoucího využití návrhové plochy D1, uplatnil tento orgán požadavky shodné, jak byly uvedeny ve vyhodnocení vlivu na životní prostředí SEA (str. 44). Dále je v koordinovaném stanovisku ze dne 14.12.2020 (téměř doslovně) převzata část z vyhodnocení vlivu na životní prostředí SEA ze str. 42 – 43 s výjimkou vypuštění údaje, že předmětný koridor má být veden jako územní rezerva, která má být teprve prověřena, resp. vybrána výsledná varianta. Vady zjištěné soudem ve vyhodnocení vlivu na životní prostředí (SEA) se tak plně promítají i do koordinovaného stanoviska ze dne 14.12.2020 s tím, že stanovisko k vyhodnocení vlivu koncepce na životní prostředí ze dne 5.6.2020, jenž bylo podle koordinovaného stanoviska stále platné, zcela pominulo vyhodnocení návrhové plochy nově zařazené.
52. Pokud jde o obsah stanoviska k vyhodnocení vlivu koncepce na životní prostředí z 26.6.2018 a koordinovaného stanoviska ze 14.12.2020, č.j. JMK 168989/2020, soud souhlasí s námitkami navrhovatelů, že nebylo hodnoceno splnění závazných úkolů pro územní plánování, vyplývajících z aktualizací zásad územního rozvoje Jihomoravského kraje, resp. i z vyhodnocení SEA pro aktualizace zásad územního rozvoje (jak jsou tyto požadavky uvedeny i ve vyhodnocení vlivu na životní prostředí SEA pro předmětný územní plán – jedná se např. o optimalizaci trasy v rámci koridoru s cílem minimalizace dopadů na obytnou zástavbu a dále např. úkol pro územní plánování, spočívající zajistit při průchodu komunikace mezi obcemi Malhostovice a Drásov jejich přímé propojení).

53. Z koordinovaného stanoviska není také zřejmé, jaká konkrétní opatření jenž měla být zapracována do územně plánovací dokumentace obcí jsou územním plánem Drásov ve vztahu k podmínkám souhlasu s koridorem silnice I/43 ZÚR JMK naplněna. Pokud jde o absenci vyhodnocení kumulativních a synergetických vlivů pak ve vztahu k předmětnému koridoru toto nebylo řádně provedeno jak ve vyhodnocení vlivů na životní prostředí SEA (viz předchází návrhový bod) tak ve stanoviscích k vyhodnocení koncepce vlivu na životní prostředí i v koordinovaném stanovisku ze 14.12.2020.
54. Pokud jde o otázku stanovení úkolů pro územní plánování v aktualizacích zásad územního rozvoje Jihomoravského kraje ve vztahu k předmětnému koridoru (v rámci koridoru zajistit územní podmínky pro nadstandardní protihluková opatření – překrytí, tunel, tubus při průchodu komunikacemi mezi obcemi Malhostovice a Drásov), pak územní plán Drásov ve vztahu k těmto úkolům uvádí, že nastavené podmínky využití koridoru striktně neurčují, zda záměr silnice má být veden po povrchu nebo v tunelovém úseku, je tak umožněno obojí řešení. Toto není podle názoru soudu v rozporu s požadavkem pro úkoly územního plánování vyplývajícím z aktualizací zásad územního rozvoje, neboť překrytí nemusí znamenat, že komunikaci je třeba vždy vést pod povrchem země. Pokud jde o námitku týkající se vydání a zveřejnění prohlášení předkladatele koncepce podle ust. § 10g zák.č. 100/2001 Sb. o posuzování vlivu na životní prostředí, pak touto námitkou se zabýval soud již shora.
55. Soud souhlasí s námitkami navrhovatelů, že dříve vydaná stanoviska k vyhodnocení vlivu koncepce na životní prostředí jsou vzhledem ke změně provedené po druhém veřejném projednání neaktuální a koordinované stanovisko ze 14.12.2020 není svým obsahem dostatečné v rozsahu, jak bylo shora uvedeno.

Pominutí EVL Malhostovické kopečky

56. Navrhovatelé namítali, že po zahrnutí návrhového koridoru komunikace 43 do návrhu územního plánu se nebylo možné odvolávat na nesprávně interpretovaný zákon o ochraně přírody a krajiny. Při vymezení návrhového koridoru komunikace pro opakované veřejné projednání bylo povinností orgánu životního prostředí vydat obsahově diametrální jiné stanovisko podle § 45i zákon o ochraně přírody a krajiny s tím, že nelze vyloučit významný negativní vliv na území Natura 2000. Stanovisko však vydáno nebylo, byť předmětná změna byla zásadní změnou návrhu územního plánu. Postup orgánu životního prostředí popírá celý smysl posuzování vlivů. Namítaná vada znamená nedodržení povinnosti provádět vyhodnocení z hlediska systému lokalit Natura 2000.
57. K této námitce soud uvádí, že citovaná lokalita nebyla upravována předmětným územním plánem, neboť se nenachází v jím řešeném území, není zasahováno do ochranného pásma této moravsky významné lokality.

Pominutí Březovského/Vírského vodovodu

58. Navrhovatelé dále namítali, že prostorem mezi obytnými oblastmi prakticky srostlých obcí Drásov a Malhostovice v místě návrhového koridoru je vedena kritická infrastruktura,

spojený Březovský a Vířský vodovod zásobující cca půl milionu obyvatel. V prostoru „proluky“ v obytné zástavbě by došlo ke křížení této kritické infrastruktury a návrhového koridoru. Je nesporné, že nad vlastním vedením tohoto kritického vodovodu musí vždy zůstat volný terén bez jakékoliv stavby.

59. K této námitce soud uvádí, že řešení konfliktu předmětného koridoru s Vířským – Březovským vodovodem (konkrétní technické řešení) bude upřesněno až v rámci dokumentace stavby pro územní rozhodnutí. Navrhovatelé neuvádí, z jakých důvodů by konflikt technicky řešitelný neměl být; uvedená záležitost tedy bude řešena v souvislosti s umístněním konkrétní stavby.

Nesprávný postup Krajské hygienické stanice Jihomoravského kraje

60. Navrhovatelé dále namítali, že Krajská hygienická stanice Jihomoravského kraje vydala k novému společnému jednání stanovisko (ze dne 7. 1. 2020) pro návrh územního plánu, v situaci kdy byla pouze navrhována územní rezerva pro komunikaci 43. Navrhovatelům není známo žádné stanovisko tohoto orgánu k projednávání návrhu územního plánu, v němž byl vymezen návrhový koridor.
61. K této námitce uvádí soud následující. Z obsahu správní spisové dokumentace vyplývá, že Krajská hygienická stanice Jihomoravského kraje uplatnila svoje stanovisko opakovaně, a to dne 10.1.2018, č.j. KHSJM 72307/2017/BO/HOK a dne 7.1.2020, č.j. KHSJM 0089/2020/BO/HOK. K třetímu opakovanému veřejnému projednání takové stanovisko uplatněno nebylo. Krajská hygienická stanice Jihomoravského kraje sice obdržela oznámení o konání veřejného projednání návrhu územního plánu Drásov včetně vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území a byla poučena, že podle § 52 odst. 3 stavebního zákona může do 7 dnů ode dne konání veřejného projednání uplatnit své stanovisko k částem řešení, které byly od společného jednání změněny (k později uplatněným stanoviskům se nepřihlíží), ovšem jak již bylo shora vysloveno, optimální prostor pro podávání stanovisek ze strany dotčených orgánů se nachází v rámci společného jednání o návrhu územního plánu. Není sice překážkou pro vydání územního plánu chybějící nové stanovisko Krajské hygienické stanice, nicméně uplatnění takového stanoviska ztěžovala více jak 4x kratší lhůta pro jeho uplatnění ve smyslu ust. § 52 odst. 3, věta druhá a třetí stavebního zákona.

Pominutí PZKO jihovýchod

62. Navrhovatelé dále namítali, že ve vyhodnocení SEA nebyl zmíněn „Program zlepšování kvality ovzduší zóna jihovýchod“ ani po modifikaci vyhodnocení SEA z důvodu nově vymezeného koridoru komunikace 43. Nebylo provedeno jakékoliv vyhodnocení ani z hlediska vlivu komunikace 43 na znečištění ovzduší. Nadřízený orgán územního plánování vydal dne 20. 4. 2017 k návrhu zadání územního plánu stanovisko, v němž bylo požadováno, že návrh územního plánu musí být v souladu s opatřením obecné povahy ministerstva životního prostředí, kterým byl vydán program zlepšování kvality ovzduší, zóna jihovýchod. V odůvodnění územního plánu je použito nedoložené, nepřezkoumatelné a nepravdivé tvrzení, že územní plán svým řešením nevytváří nové zdroje znečištění, které by ve svém důsledku přispěly ke zvyšování emisí nad přípustnou

mez nebo přípustné limity. Nebylo provedeno ani žádné kvantitativní vyhodnocení, což je nutné z důvodu porovnání s numericky stanovenými zákonnými limity.

63. K této námitce soud uvádí, že navrhovatelé v předmětné námitce neargumentují konkrétně v jakém směru nemá být předmětný územní plán v souladu s opatřením obecné povahy ministerstva životního prostředí č.j. 30724/ENV/16 ze dne 27.5.2016. Pokud pak jde o požadavky na hodnocení SEA, tímto se soud zabýval shora; obdobně se týká i otázky obsahu stanoviska Krajského úřadu odboru územního plánování a stavebního řádu ze dne 14.12.2020.

Nenaplnění úkolu pro územní plánování z AZÚR

64. Navrhovatelé dále namítali, že ačkoliv je AZÚR jakožto nadřazená územní plánovací dokumentace pro pořizování územního plánu závazná a byly v ní stanoveny konkrétní úkoly pro územní plánování, řada z těchto úkolů zůstala nenaplněna.
65. K této námitce soud uvádí, že pokud jde o navrhovatelí poukazovaný úkol pro územní plánování, vyplývající z aktualizací zásad územního rozvoje ve vztahu k povinnosti vymezit koridor silnice I/43 v úseku Troubsko (D1) – Kuřim – Lysice v součinnosti s dotčenými orgány státní správy s ohledem na přepravní funkci a požadované technické parametry, pak navrhovatelé neuvedli, z čeho konkrétně má vyplývat jimi tvrzený podstatný podíl těžké nákladní kamionové dopravy na budoucím provozu v rámci koridoru
66. Pokud pak jde o vyhodnocení vlivu na životní prostředí, pak se soud k jeho obsahu vyjadřoval již shora.
67. V případě úkolu vymezit koridor silnice I/43 s ohledem na zajištění optimalizace trasy v rámci koridoru s cílem minimalizace dopadu na obytnou zástavbu, splnění hlukových limitů, zachování prostupnosti krajiny pak soud souhlasí s názorem navrhovatelů, že tento úkol pro územní plánování splněn nebyl. Územní plán k tomuto úkolu pouze uvádí, že v místě, kde se trasa budoucí komunikace I/43 přibližuje ke stávající zástavbě byl koridor zúžen, a to při zachování možnosti realizace budoucí silnice; šíře koridoru byla dohodnuta s ministerstvem dopravy; co se týká zachování prostupnosti krajiny, podmínky využití ploch s rozdílným způsobem využití umožňují realizaci potřebných propojení pro pěší a cyklisty při zohlednění návrhu nové komunikace, resp. v místech vzájemných křížení. Ani v rozhodnutí o námitkách a vyhodnocení připomínek k územnímu plánu nelze nalézt na obdobně formulované námitky konkrétní odpověď. Tento úkol pro územní plánování splněn nebyl.
68. Rovněž tak není z územního plánu zřejmé, jak byly vyhodnoceny odtokové poměry a čistota povrchových vod a minimalizace vlivů na krajinný ráz a zachování průchodnosti krajiny.
69. Pokud jde o úkol pro územní plánování spočívající ve zpřesnění a vymezení koridoru DS 41 s cílem minimalizace dopadu na obytnou zástavbu, s ohledem na potřebu protihlukových opatření (např. protihlukové stěny, zemní valy) a na snížení imisních

příspěvků komunikace (např. vegetační bariéry, ozelenění), s ohledem na zmírnění pohledového působení komunikace (např. vegetační bariéry, překrytí, ozelenění) a zajištění územních podmínek pro zachování či nahrazení stávající průchodnosti územím, pak v odůvodnění územního plánu je uvedeno, že v místě, kde trasa budoucí komunikace I/43 se přibližuje ke stávající zástavbě byl koridor zúžen, a to při zachování možnosti realizace budoucí silnice; nastavené podmínky využití koridoru umožňují realizaci jak protihlukových opatření, tak i výsadbu zeleně a dalších staveb a zařízení nezbytných pro realizaci záměru silnice I/43; nastavené podmínky využití koridoru striktně neurčují, zda záměr silnice má být veden po povrchu nebo v tunelovém úseku, je tak umožněno obojí řešení. Územní plán vzhledem k tomuto úkolu pro územní plánování neuvádí, jak byl zpřesněn a vymezen koridor DS 41 s vytyčeným cílem, resp. jak má být prostřednictvím zúžení koridoru tento úkol naplněn a z jakého konkrétního důvodu takto stanovený koridor umožňuje realizaci protihlukových opatření a dalších staveb a zařízení nezbytných pro realizaci záměru silnice. Není také zřejmé, jak konkrétně byly zajištěny územní podmínky pro zachování či nahrazení (a jaké) stávající průchodnosti územím.

70. K námitce týkající se nesplnění úkolu zajistit v rámci koridoru DS 41 územní podmínky pro nadstandardní protihluková opatření (překrytí, tunel, tubus) při průchodu komunikace mezi obcemi Malhostovice a Drásov uvádí územní plán stejné argumenty jako v rámci předchozího úkolu. Z územního plánu ani z vypořádání námitek není zřejmé, jakým konkrétním způsobem byly zajištěny územní podmínky pro nadstandardní protihluková opatření – překrytí, tunel, tubus; k otázce povrchového či podpovrchového vedení komunikace soud odkazuje na obdobnou námitku řešenou shora s tím, že překrytí komunikace automaticky neznamená, že by komunikace měla vést pod povrchem země. Úkolem zajistit přímé propojení při průchodu komunikace mezi Malhostovice a Drásov se napadený územní plán konkrétně nezabývá.
71. Ve shora uvedeném rozsahu dal soud za pravdu námitkám navrhovatelů uvedených v tomto návrhovém bodu.

Povinnost provést akustické plánování a vyhodnocení dle závazné evropské legislativy

72. Navrhovatelé dále namítali, že v rámci vyhodnocení SEA bylo povinností odpůrce provést vyhotovení vlivů komunikace 43 z hlediska hlučnosti, což není možné odkládat do procesu územního a stavebního řízení (i úkol pro územní plánování AZÚR požadoval vymezení koridor silnice s ohledem na zajištění optimalizace trasy v rámci koridoru s cílem minimalizace dopadů na obytnou zástavbu a splnění hlukových limitů). Pro posuzování hlučnosti z dopravy se uplatní závazná evropská legislativa (jedná se tzv. „akustické plánování“). Základní předpisem je směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/49/ES z 25.6.2002 „o hodnocení a řízení hluku ve venkovním prostředí“ (dále také „Směrnice“). Směrnice měla být plně transponována do národní legislativy, přičemž zákon č. 258/2000 Sb. o ochraně veřejného zdraví je transpozicí neúplnou. Termín „akustické plánování“ je použit pouze v jiné podzákoně normě (vyhl.č. 315/2018 Sb. o strategickém hlukovém mapování). Zde však není stanoveno, že se akustické plánování provádí v případě plánování územního. Navrhovatelé se přímo dovolávají ustanovení předmětné směrnice. V případě SEA pro územní plán nebyla hlučnost způsobená komunikací 43 v přílehlé obytné zástavbě nijak posouzena (nebylo provedeno akustické plánování).

73. K této námitce soud uvádí, že obdobnou námitku (vztahující se k aktualizacím zásad územního rozvoje) zdejší soud řešil v rozsudku ze dne 28.2.2022, č.j. 67 A 10/2021-918 (viz odst. 170 a násl.). S jeho závěry, že ve smyslu čl. 5 odst. 3 Směrnice nebylo nutné používat výlučně indikátory „Lden“ a „Lnight“, jejichž metody hodnocení jsou vymezeny v příl. 2 Směrnice o hodnocení a řízení hluku; nebylo nutné, aby tuzemská právní úprava upravovala indikátory a jejich hodnocení shodně se směrnicí o hodnocení a řízení hluku. Soud se ztotožňuje s tím, že z obdobných důvodů, jak jsou uvedeny v citovaném rozsudku má i zdejší senát zato, že tento závěr se vztahuje i na problematiku územních plánů. Jelikož však nebyly splněny závazné úkoly pro územní plánování v oblasti hlukových poměrů (viz odst. 66, 68, 69 shora), nemohla být zpracována podrobnější hluková studie, než jak byla provedena v rámci aktualizace zásad územního rozvoje Jihomoravského kraje. Za uvedeného stavu nebylo pro rozhodnutí soudu relevantní pokládat navrhovateli navrženou předběžnou otázku Soudnímu dvoru EU (viz jejich replika ze dne 30.6.2022) v níž žádali zodpovědět otázku, zda může členský stát použít při akustickém plánování ve smyslu čl. 3 písm. u) Směrnice Evropského parlamentu Rady 2002/49/ES ze dne 25. června 2002 o hodnocení a řízení hluku ve venkovním prostředí s odkazem na čl. 5 odst. 3 této směrnice, jiné hlukové indikátory, než LDEN a LNIGHT, aniž by tuto možnost a tyto indikátory zakotvil v obecně závazném právním předpise.

Rozpor územního plánu se závaznou evropskou legislativou SEA

74. Navrhovatelé dále namítali, že vzhledem k tomu, že územní plán oproti AZÚR, které požadují zakrytou variantu komunikace 43 zahrnul do územního plánu další variantu řešení, a to její vedení po povrchu, bylo nutné respektovat povinnost posouzení variant ve vyhodnocení SEA (viz. čl. 5 odst. 1 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/42/ES o posuzování vlivů některých plánů a programů na životní prostředí – Směrnice SEA).

75. K této námitce soud uvádí, že územní plán nevnesl nad rámec aktualizací zásad územního rozvoje do vedení předmětného koridoru další variantní řešení, neboť jak bylo shora již uvedeno, nadstandardní protihluková opatření uvedená v aktualizacích zásad územního rozvoje neznamenají striktně technické řešení ve smyslu vedení koridoru pod povrchem země či na povrchu země, ovšem v každém případě je třeba, aby koridor nebyl „nezakrytý“. Soud má zato, že z navrhovateli poukazovaného ust. § 19 odst. 2 věta třetí stavebního zákona (kde je uvedeno, že ve vyhodnocení vlivu na životní prostředí se určí, popíšu a posoudí možné významné vlivy na životní prostředí vyplývající z politiky územního rozvoje, územního rozvojového plánu, zásad územního rozvoje nebo územního plánu a rozumná náhradní řešení s přihlédnutím k cílům posuzovaných dokumentů) je možno bez pochyby dovodit i povinnost posoudit rozumné varianty v pořizování územního plánu či zásad územního rozvoje. V této souvislosti navrhovatelé správně poukazují na shora již citované rozsudky senátu 67 A zdejšího soudu, kde byla akceptována povinnost respektovat čl. 5 odst. 1 Směrnice SEA s ohledem na nutnost posouzení rozumných variant řešení. Ve vztahu k nyní projednávané věci předmětné vyhodnocení vlivu na životní prostředí neobsahuje posouzení variantní možnosti spočívající ve vedení koridoru pod povrchem země či na jejím povrchu, jak umožňuje předmětný územní plán. S uvedenou námitkou krajský soud souhlasí.

**Rozpor územního plánu se závaznou evropskou legislativou TEN-T, pro bezpečnost a se
závaznou evropskou legislativou pro tunely na síti TEN-T**

76. Navrhovatelé dále namítali, že v rámci AZÚR nebyla věnována pozornost opatření nezbytných pro ochranu městských oblastí a dále namítali, že se územní plán nevěnuje hodnocení dopadů na bezpečnost silničního provozu u předmětného koridoru ve fázi počátečního plánování před schválením projektu infrastruktury, přičemž bylo dále pominuto použití směrnice o minimálních bezpečnostních požadavcích na tunely transevropské silniční sítě.
77. K těmto námitkám uvádí soud, že se jedná o námitky směřující proti vymezení koridoru provedeném prioritně v aktualizacích zásad územního rozvoje. V souvislosti s námitkou rozporu se závaznou evropskou legislativou pro TEN-T soud odkazuje na hodnocení, které bylo provedeno zdejší soudem v rámci přezkumu aktualizací zásad územního rozvoje (rozsudek ze dne 28.2.2022, č.j. 67 A 10/2021-918 odst. 125 – 128 s nímž se zdejší senát ztotožňuje). Zároveň je však směrem k nyní přezkoumávanému územnímu plánu třeba poznamenat, že soudem byly shora konstatovány vady vyhodnocení SEA, přičemž eliminace negativních dopadů na životní prostředí byla úkolem pro územní plánování, vyplývajícím z aktualizací zásad územního rozvoje; ohledně nesplnění úkolů pro územní plánování vyplývajících z aktualizací zásad územního rozvoje se soud vyjadřoval již shora. Ve vztahu k námitce rozporů územního plánu se závaznou evropskou legislativou pro bezpečnost a pro tunely na síti TEN-T soud uvádí, že hodnocení dopadů na bezpečnost silničního provozu se především týká otázky vymezení koridorů komunikací, přičemž napojení stávající silniční sítě v dotčeném území na nově vymezený koridor územní plán neupravuje. Hodnocení případného tunelového vedení nemá význam bez detailnějšího vymezení, jak bude koridor při průchodu obcemi Drásov a Malhostovice technicky řešen.

Nepřípustnost vymezení komunikace 43 jako silnice I. třídy

78. Navrhovatelé dále namítali, že vymezení komunikace I/43 v AZÚR JMK a v napadeném územním plánu je v rozporu s právními předpisy. Koridor komunikace musel být na základě článku II bodu 2 písm. b) zák. č. 268/2015 Sb., novelizujícího zákon č. 13/1997 Sb. o pozemních komunikacích, vymezen jako koridor dálnice II. třídy.
79. Ve vztahu k této námitce soud uvádí, že vymezení komunikace 43 jako silnice I. třídy v aktualizacích zásad územního rozvoje Jihomoravského kraje posuzoval k obdobné námitce zdejší soud rozsudku ze dne 28.2.2022, č.j. 67 A 10/2021-918 v odst. 117 – 128. Se závěry vyslovenými v citovaném rozsudku zdejší senát souhlasí a na ně odkazuje i ve vztahu k vymezení předmětné komunikace jako silnice I. třídy v územním plánu Drásov. Tato komunikace byla vymezena jako strategicky významná silnice ve smyslu nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1315/2013 ze dne 11.12.2013 o hlavních směrech unie pro rozvoj transevropské dopravní sítě a o zrušení rozhodnutí č. 661/2010/EU. Jak dovodil zdejší soud v poukazovaném rozsudku z ust. § 5 odst. 3 zákona o pozemních komunikacích, ve znění do účinnosti zák.č. 268/2015 Sb. a z přechodných ustanovení (čl. II) zák.č. 268/2015 Sb., kterým byl novelizován zákon o pozemních komunikacích se v rámci přechodných ustanovení mohly stát dálnicemi druhé třídy pouze ty silnice I. třídy, které měly obdobné stavebně technické vybavení jako dálnice; jestliže ale podle nařízení č.

1315/2013 mohou být silnice vysoké kvality tvořeny nejen dálnicemi a rychlostními silnicemi, které budou zásadně splňovat definici dálnice či rychlostní silnice podle zákona o pozemních komunikacích (před nabytím účinnosti zákona č. 268/2015 Sb.), nýbrž také standardními strategicky významnými silnicemi, které naopak budou odpovídat „běžným“ silnicím I. třídy, pak je zřejmé, že ne každá silnice zahrnutá do TEN-T musí být dálnicí I. či II. třídy. Vymezení komunikace 43 jako silnice I. třídy v předmětném územním plánu (převzaté z aktualizací zásad územního rozvoje Jihomoravského kraje) nepovažuje soud za závažnou vadu, která by mohla být důvodem pro zrušení napadeného územního plánu.

Vypořádání námitek

80. Navrhovatelé dále namítali, že v rozporu s konstantní judikaturou nebyly řádně a přezkoumatelným způsobem vypořádány jimi konkrétně poukazované námitky (uvedené níže).
81. V případě námítky č. 5 uplatněné panem Lumírem Šikem byla tato vypořádána na str. 197 rozhodnutí o námitkách a vyhodnocení připomínek, přičemž na ni bylo reagováno přezkoumatelným způsobem (i z hlediska navrhovatelí poukazovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 25.9.2014, č.j. 8 AOs 2/2013-85, bod 71). Skutečnost, že s věcnou argumentací odůvodnění navrhovatelé nesouhlasí, neznamena, že by mělo jít o námitku, na níž nebylo přezkoumatelně reagováno.
82. Pokud jde o námitku č. 10 (její vypořádání je uvedeno na čl. 199 rozhodnutí o námitkách a vyhodnocení připomínek) soud považuje uvedenou argumentaci použitou při jejím vypořádání za korektní a věcně správnou. Ve vztahu k námitkám č. 11, 12 a 13 soud uvádí, že jejich vypořádání je uvedeno rovněž na str. 199 posledně citovaného dokumentu, přičemž navrhovatelé namítají rozpor s ust. § 18 odst. 1 a 2 stavebního zákona. Vypořádání námitek považuje soud za přezkoumatelné, ovšem pokud jde o jejich věcný obsah, pak soud poukazuje na shora vytčené vady, týkající se nesplnění úkolů územním plánem vyplývajících z aktualizací zásad územního rozvoje.
83. Pokud jde o námitku č. 14 týkající se nevyhodnocení střetu trasování spojeného Vírsko/Březovského vodovodu s navrženým koridorem, pak vypořádání této námítky je obsaženo rovněž na str. 199 poukazovaného rozhodnutí o námitkách a vyhodnocení připomínek, přičemž je zde vypořádáno přezkoumatelným způsobem, pokud jde o věcný obsah, k tomu soud odkazuje na úvahy uvedené shora týkající se pomnutí Březovského/Vírského vodovodu.
84. Pokud jde o námitky č. 15 – 17 týkající se úkolů pro územní plánování stanovené v aktualizacích zásad územního rozvoje (vymezení koridoru silnice I/43 v součinnosti s dotčenými orgány státní správy s ohledem na přepravní funkci a požadované technické parametry, s ohledem na zajištění optimalizace trasy v rámci koridoru s cílem minimalizace dopadů na obytnou zástavbu, splnění hlukových limitů, zachování propustnosti krajiny, zpřesnění a vymezení koridorů DS 41 s ohledem na minimalizaci případně vyloučení vlivů na PP..., zajištění dostatečné prostupnosti silničního tělesa pro živočichy, zachování skladebných funkcí prvků USES, minimalizaci rozsahu záboru ZPF a PUPFL, minimalizaci vlivů na ochranné pásmo vodních zdrojů II. stupně, odtokové poměry a

čistotu povrchových vod, minimalizaci vlivů na krajinný ráz a zachování průchodnosti krajiny), pak vypořádání těchto námitek je rovněž obsaženo na str. 199 poukazovaného rozhodnutí o námitkách a vyhodnocení připomínek, přičemž soud má zato, že toto odůvodnění je přezkoumatelné. Co se týče jeho správnosti, soud poukazuje na vypořádání námitek obdobného charakteru uvedených shora.

85. Pokud jde o námitku č. 18 týkající se střetu koridoru komunikace 43 s evropsky významnou lokalitou Malhostovické kopečky, pak hodnocení jejího vypořádání je obdobné jako u námitek 15 – 17.
86. V případě námítky č. 19 týkající se nepojednání v územním plánu o úkolu zajistit územní koordinaci a ochranu koridoru silnice I/43 včetně umístění protipovodňových opatření na Kuřimce – Poldr, její vypořádání je uvedeno na str. 200 citovaného dokumentu, přičemž toto odůvodnění neodpovídá přesně na poukazovanou absenci umístění protipovodňových opatření, ovšem územní plán na str. 88 vysvětluje, že protipovodňová opatření na řece Kuřimce se netýkají správního území městysu Drásov.
87. Ve vztahu k námitce č. 20 týkající se neuvedení jaká konkrétní protipovodňová opatření byla pro komunikaci 43 navržena, je vypořádání námítky obsaženo na str. 200 poukazovaného dokumentu s tím, že její odůvodnění je přezkoumatelné, věcně reaguje na vznesenou námitku.
88. Navrhovatelé dále nepovažují za korektně vypořádané námitky č. 21 – 24 týkající se navazujících úkolů pro územní plánování stanovené v aktualizacích zásad územního rozvoje; věcně přitom odkazují na obdobné výše uvedené návrhové body. V této souvislosti soud konstatuje, že vypořádání námitek, jenž je obsaženo na str. 200 rozhodnutí o námitkách a vyhodnocení připomínek považuje za přezkoumatelné, pokud jde o věcný nesouhlas s těmito námitkami, odkazuje soud na hodnocení uvedené k jednotlivým věcným námitkám vypořádaným shora (viz kapitola týkající se nenaplnění úkolů pro územní plánování).
89. K námitce č. 25 uvádějící, že návrh územního plánu nepojednal o způsobu dopravní obslužnosti území vzhledem k navrženému koridoru komunikace 43 (jak má být řešeno křížení s komunikací II/379), soud uvádí, že její vypořádání je obsaženo na str. 200 poukazovaného dokumentu, vypořádání je uvedeno přezkoumatelným způsobem, jsou zde uvedeny úvahy, které vedly k zamítnutí této námítky.
90. Přezkoumatelným způsobem je rovněž vypořádána námitka č. 26 týkající se vymezení komunikace 1/43 jako silnice I. třídy s tím, že pokud jde o věcné hodnocení této námítky, soud poukazuje na svoje úvahy uvedené již shora.
91. Pokud jde o námitku č. 27 týkající se nesprávného vymezení šířky koridoru komunikace v územním plánu (šíře koridoru v nezastavěném území musí být v každém místě tak velká, aby v rámci koridoru bylo možno umístit nejen těleso komunikace, ale i ochranné silniční pásmo) je vypořádána na str. 201 rozhodnutí o námitkách a vyhodnocení připomínek, přičemž soud toto vypořádání považuje za přezkoumatelné i věcně správné.

IV. Závěr a náklady řízení

92. Soud na základě hodnocení důvodnosti jednotlivých věcně argumentovaných návrhových bodů (poslední návrhový bod nebyl konkretizován) dospěl k závěru o reálném vztahu úpravy obsažené v napadené části opatření obecné povahy a právní sféry navrhovatelů (navíc důvodné námitky navrhovatelů se rovněž dotýkají veřejného zájmu, přičemž nelze vyslovit, že by se toto zcela míjelo s právní sférou navrhovatelů); soud dále dospěl k závěru, že důvodné námitky představují porušení shora vyjmenovaných ustanovení zákonů v nezanedbatelné míře, v intenzitě zpochybňující zákonnost posuzovaného řízení o opatření v navrhovateli napadené části. Souhrn shora uvedených pochybení správních orgánů překročil mez, kterou je možno v dané věci považovat za ještě přijatelnou. Soud proto postupem ve smyslu ust. § 101 odst. d) s.ř.s. zrušil v navrhovaném rozsahu napadené opatření obecné povahy, a to ke dni právní moci rozsudku.
93. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého má účastník, jenž měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Měl-li úspěch jen částečný, přiznává mu soud právo na náhradu poměrné části nákladů. Navrhovatelé byli ve věci plně úspěšní. Důvodně a účelně vynaložené náklady na straně navrhovatelů představují výdaje na zaplacené soudní poplatky ve výši 5.000 Kč u každého z nich a náklady na zastoupení advokátem, u každého z navrhovatelů za 3 úkony (příprava a převzetí zastoupení, návrh na zahájení řízení a replika z 30.6.2022) po 2.480 Kč [§ 7 bod 5 ve vazbě na § 9 odst. 4 písm. d) a § 12 odst. 4 vyhl.č. 177/1996 Sb., v platném znění (dále jen „advokátní tarif“)], společně s režijními paušály za uvedené 3 úkony právní služby podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu (1 režijní paušál činí 300 Kč a jelikož šlo o režijní paušály týkající se společných úkonů, náleží každému z navrhovatelů nahradit ½ těchto tří paušálů). Celková výše nákladů řízení úspěšného navrhovatele a) činí částku 12.890 Kč, v případě navrhovatel b) jde o stejnou výši částky nákladů řízení. K zaplacení těchto nákladů byla odpůrci stanovena přiměřená lhůta.
94. Výrok o náhradě nákladů řízení v případě osoby zúčastněné na řízení vychází z ust. § 60 odst. 5 s.ř.s. věty první s.ř.s., podle něhož platí, že osoba zúčastněná na řízení má právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí uložil soud. Protože soud v dané věci osobě zúčastněné na řízení žádnou povinnost neuložil, rozhodl tak, že tato osoba nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

Mgr. Milan Procházka v. r.
předseda senátu